

NEM AZ MPP NEVÉBEN NYÚJTOTTÁK BE A SZÉKELYFÖLDI AUTONÓMIASTATÚTUMOT

Biró: hódít a polgári mozgalom

Biró Zsolt szerint MPP-elnök utódja, Mezei János megpróbálja kisajátítani magának az autonómiastatútum parlamenti iktatását, amelyet a nemrég megalapított Erdélyi Polgári Mozgalom nevében tettek meg. A honatya úgy fogalmazott, az új szervezet már „behálózta a teljes Erdélyt”.

» SZUCHER ERVIN

Nem a Mezei János által vezetett Magyar Polgári Párt (MPP), hanem az Erdélyi Polgári Mozgalom (EPM) tagjaként nyújtotta be a román parlamentben a Székely Nemzeti Tanács autonómiatervezetét Kulcsár-Terza József és Biró Zsolt – szögezte le utóbbi a Krónika kérdésére. Az alakulatból eltávolított egykori elnök szerint „nem szép”, hogy utódja próbálja kisajátítani a szerdai momentumot. „A tervezetet az Erdélyi Polgári Mozgalom tagjaiként iktattuk. A polgári párt elnökének lett volna alkalma az autonómiáról beszélni és az asztalt csapkodni, amikor az elnökválasztások előtt nagy titokban Viorica Dăncilă volt kormányfővel egyezkedett” – fejtette ki Biró, aki – Kulcsár-Terzához hasonlóan – az RMDSZ listáján szerzett parlamenti képviselői mandátumot.

Lapunk arra is kíváncsi lett volna, az MPP volt elnöke miként képzele el az általa és néhány elégedetlen társa által létrehozott mozgalom jövőjét. Mint mondta, egyre többen csatlakoznak a mozgalomhoz, amely „gyakorlatilag behálózta a teljes Erdélyt”. A tagok egyelőre a Magyar Polgári Párton belül képzele el az EPM jövőjét, de ha Mezei kiszorítja onnan, akkor a bejegyeztetés ötletétől sem zárkóznak el. Mindemellett Biró nem tartja szerencsésnek, hogy – kihasználva a megkönnyített pártalapítási lehetőséget – újabb kis alakulatok jelenjenek meg, hiszen azok a magyarság további megosztását szolgálják. Azzal viszont, hogy az MPP feladja identitását és esetleg egyesül az Erdélyi Magyar Néppárttal, „harakirit követ el” – vélekedett az exelnök.

Biró Zsolt ugyanakkor tisztáznai szerte volna: mellőzöttsége ellenére mindmáig teljes egészében egyetért a Magyar Polgári Párt programjával, csupán azt a törvénytelen sorsozatot nem tudja elfogadni, amelyet a jelenlegi elnök követ el. Biró ismét feltette a költői kérdést: miként lehet az, hogy az alakulatból való kizárások ügyében 23-1 arányban leszavazott Mezei mégis megengedhette magának, hogy kénye-kedve szerint iktassa ki a pártból a számára kényelmetlen személyeket. Ha valami nem változik az MPP háza táján, néhez sors vár az alakulatra – jósolja

Biró Zsolt. Véleménye szerint könnyűszerrel megeshet, hogy az újránzi szándékozó polgármesterek egy része vagy függetlenként próbálkozik, vagy pedig az RMDSZ listájára kerül. „Az előjárók nagyon jól tudják, hogy ők mindenképp egy adott közösséget képviselnek. Valószínűleg döntéseiket is a közösség óhajainak, meg a saját esélyük függvényében hozzák majd meg” – tette hozzá, ezzel mintegy azt sugallva, hogy a potenciális jelöltek hidegen hagyják a párttól kapott ukázok.

Amint arról beszámoltunk, Kulcsár-Terza József és Biró Zsolt parlamenti képviselő szerdán ismét törvénytervezetként iktatta Románia parlamentjében Székelyföld autonómiastatútumát; december 18-án, a nemzeti kisebbségek napján nyújtotta be a tervezetet a képviselőházban. Kulcsár-Terza József lapunknak elmondta: a Székely Nemzeti Tanács küldötteiként az SZNT által kidolgozott statútumot terjesztették be, akárcsak két évvel ezelőtt. Ketten szerepelnek kezdeményezőként, de egyeztettek az RMDSZ-szel, és erről közös döntés született. Ezt megerősítette lapunknak Korodi Attila, a szövetség képviselőházi frakcióvezetője is, aki szerint teljes mértékben támogatják a tervezetet mind az előkészítés során, mind pedig a bizottsági és a plenáris vitákon, hogy minél szakszerűbben megalapozzák azt.

Iktatták a családtámogató javaslatcsomagot

» KRÓNIKA

Nagycsaládokat támogató törvénytervezet-csomagot iktatott az RMDSZ a képviselőházban. A kezdeményezés négy területen bővítené a szülőknek és gyermeknek nyújtandó támogatásokat. A tervezetet Csépi Éva Andrea, az RMDSZ Maros megyei parlamenti képviselője, a képviselőház munkaügyi és szociális szakbizottságának titkára dolgozta ki – derül ki a szövetség szerkesztőségünkhöz eljuttatott közleményéből.

Egyrészt bevezetnék az újszülöttkelengye és a junior értékjegyeket. Az RMDSZ által kidolgozott és korábban elfogadtatott törvény értelmében jelenleg négyféle értékjegyben részesülhetnek az alkalmazottak: étkezési, vakációs, ajándék- és kulturális utalványokban. A most iktatott kezdeményezés bővítené ezek körét, és további két értékjegyet vezetne be: az újszülöttkelengye, valamint a junior utalványokat. Az 1500 lejben maximált újszülöttkelengye értékjegyben egy gyermek után egyszeri alkalommal részesülhetne egy család. A juttatás kizárólag az elsődleges babaápolási és ruházati cikkek megvásárlására fordítható. A junior értékjegy nem haladhatja meg a havi 250, illetve alkalmanként a 700 lejt, amelyet a gyermekek oktatására, tankönyvek megvásárlására, illetve iskolai táboroztatásra fordíthatnak a szülők.

A kezdeményezés révén ugyanakkor gépkocsivásárlásban segítenék a nagycsaládokat: a törvénytervezet legtöbb 35 ezer lejes állami támoga-

Szép tervek. Négy területen bővítenék a családoknak nyújtandó támogatásokat

tást biztosít azoknak a nagycsaládoknak, amelyek egy hétszemélyes családi gépkocsit vásárolnának. A program 2020. július elsejétől indulna, és azok a családok vehetnék igénybe, amelyekben legkevesebb 3 gyermeket nevelnek. A tervezet harmadik pontja szerint több szabadnapot biztosítanak a szülőknek, ha beteg a gyermek. Az RMDSZ által kidolgozott jogszabálytervezet megteremti a lehetőséget arra, hogy a szülő egy év leforgása alatt maximum 5 szabadna-

pot igényelhesse a munkaadójától, amennyiben a gyermekét orvoshoz kell vinnie. Jelenleg a törvény egy szabadnapot ír elő. Ugyanakkor szorgalmazza a nagyszülői gyermeknevelési díj (gyed) bevezetését is. A szövetség által kezdeményezett törvénymódosítás megadná a lehetőséget arra, hogy amennyiben a szülő két évnél korábban menne vissza dolgozni, akkor a nagyszülő élhessen a gyermeknevelési szabadság lehetőségével, amennyiben nem részesül nyugdíjban.

BALOGH LEVENTE

» VEZÉRCIKK

Orban és Johannis modellje

Harminc évvel ezelőtt Temesváron, az elnyomó, sovíniszta kommunista rendszer ellen szót emelő magyar református lelkész védelmében magyarok és románok is utcára vonultak. Harminc éve ezekben a napokban a bukásra ítélt fasiszta-bolszevista rezsim nemzetiségétől függetlenül, válogatás nélkül lövetett bele a szabadságra vágyó tömegbe. Az akkori rendszer az ország minden polgára számára egyre élethetlenebbé vált, azonban a magyar közösség számára még a többiekhez képest is igyekeztek élethetlenebbé tenni. Iskoláit bezárták, művelődési intézménye és sajtója egyre jobban fuldoklott a rendszer ideológiaijának és sovínizmusának béklyójában. Még a települések nevét sem lehetett magyarul leírni. Magyarországot – amely ugyanazon gyilkos kommunista eszme rabságában nyögött, csak 1956 után annak lájtosabb, gulyáskommunista változatában – pedig első számú közellenségnek, a román „belügyekbe” beavatkozó (értsd: a magyar közösség fokozatos ellehetetlenítése, megfélemlítése és elüldözése ellen, ha halkan is, de szavát felemelő), irredenta békebotónak kiáltották ki.

Harminc évvel a rémséges korszak vége után azért ennyire nem reménytelen a helyzet, nem teljesen nyílt az elnyomás. Sőt Románia – gyakorlatilag a nemzetiségeket is meglepve – kikiáltotta december 18-át a nemzeti kisebbségek napjának. Amikor a politikai elit hangzatos, de semmitmondó szövegekben fejtheti ki, mennyire elkötelezett a sokszínűség, a kisebbségi jogok elismerése mellett.

Ahogy azt most Ludovic Orban nemrég hivatalba lépett miniszterelnök is tette. Aki nem hazudtolta meg a sokéves bukaresti hagyományt: a kisebbségek napja alkalmából közzétett üzenetében kommunikációs stábjával ezúttal is elsütötte a magyar közösség részéről már csak gúnyos mosolyt, fáradt legyintést kiváltó kijelentést, miszerint Románia a kisebbségek jogainak védelme szempontjából az egyik legmegbecsültebb modellé vált. Nos, számtalanszor felsoroltuk már, miért is jellemezhető arcátlan, cinikus hazugságként, provokációként ez a kijelentés, de azért nem árt nagy vonalakban elismételni. Orban miniszterelnök pártja az elmúlt néhány évben ellenzékben működve sikeresen leküzdötte magát az ország egyik legsovínisztább, legmagyargyűlölőbb pártjává, ott próbálták elkaszálni, beszántani a magyarok jogait kiterjesztő kezdeményezéseket, ahol érték. A román állami szervek magyargyűlölő álciviliek segítségével hadjáratot folytatnak a magyar feliratok, jelképek és anyanyelvhasználat ellen, a bíróságok pedig rendszerint nekik adnak igazat, amikor román bírák teljesen illetéktelenül meg akarják szabni magyar embereknek, hogy mit és hogyan mondhatnak az anyanyelvükön. A magyar orvosi felsőoktatás ellen a mindenkor román kormányok által nem csupán eltűrt, de támogatott hadjárat zajlik, a már visszaszolgáltatott magyar ingatlanok, iskolák és erdők visszaállamosítása érdekében pedig ugyancsak állami intézmények tesznek meg mindent – elvégre a demokrácia nagyobb dicsőségére a magántulajdon akkor nem annyira szent, ha az a magyaroké. Miután az apai ágon magyar származású Ludovic Orban legalább a látszat kedvéért megírta stábjával a nevenséges kommunikét, hosszas csend után az elvileg száz százalékban német, de magát romának valló Klaus Johannis államfő is vette a fáradságot, hogy egy bukaresti rendezvényen felolvastasson egyik tanácsosával egy semmitmondó, közhelelyektől hemzsegő nyilatkozatot.

Még ennél is elsöprőbb üzenetértékkel bírnak Johannis megnyilvánulásai a temesvári forradalmi események 30. évfordulója kapcsán. Miközben még a város polgármestere, Nicolae Robu és az USR parlamenti képviselője, Iulian Bulai is elismerte Tőkés László érdemeit a forradalom elindításában, Johannis egy szóval sem emlékezett meg róla, ehelyett katonatisztekkel és ortodox pópákkal ünnepelt – talán nem nagy demagógia, ha megemlítjük, hogy harminc éve a hadsereg volt az, amely Temesváron a tömegbe lőtt, az ortodox katedrálisban menedéket kereső tüntetők előtt pedig a pópák bezárták a kapukat. De Johannis abban is a harminc éve megbukott rezsim átkos örökségét élte tovább, hogy gondolkodás nélkül utasította el a magyar kormányfő közép-európai együttműködésre való ajánlatát – elvégre Bukarestben minden, a magyaroktól érkező ajánlat gyanús, mert lehet, hogy Erdély visszafoglalásának szándéka lapang a háttérben. Hát ez az a példaértékű modell, amit a magyar származását megtagadó Ludovic Orban és a német származását sutba dobó Klaus Johannis ajánl ma a kisebbségeknek Romániában. Talán nem vagyunk túl udvariatlanok, ha azt mondjuk: köszönjük, de nem kérünk belőle.